

SVATÁ VORŠILA

Svatá Voršila je patronkou školáků, mládeže, učitelů a vychovatelů, sňatku a dobrého manželství, klidné a svaté smrti.

Atributy sv. Voršily jsou korunka na hlavě, šíp, (mučednická) palma, loďka, korouhev s křížem; bývá zobrazována, jak ukřívá své družky pod pláštěm.

Žila zřejmě ve 4. Století. Prvotní verze legendy s pozdějšími dodatky získala svoji dokonalou formu ve *Zlaté legendě* Jakuba de Voragine (ze 13. století).

V Británii žili za dávných dob král a královna, kteří toužili po synu, dědici. Místo toho se jim narodila dcera, která však byla velmi statečná. Sám Bůh jim vnukl, aby jí dali jméno Ursula – Voršila, tzn. Malá medvědice. Vychovaná jako princezna, a přesto vzdálená bohatství světa, toužila po svatbě s nebeským Ženichem a dnem i nocí rozjímala o Božím zákoně.

Pohanský vládce sousední země, který byl známý svou krutostí a divokostí, zatoužil si ji vzít za manželku. Byla zděšena jeho návrhem, protože své srdce už zasvětila Bohu. Bála se také odmítnout kvůli tomu, že mocný soused se mohl pomstít její zemi, proto prosila Boha o pomoc. Poučena v mystickém vidění, které jí předpovídalo mučednickou smrt, vyjádřila svůj souhlas se sňatkem – současně prosíc o lhůtu tří let. Dala si podmínku, aby princ přijal křesťanství a jí přidělil 10 společnic z pohanských šlechtických rodů. Každá z nich měla dostat spolu s Voršilou zástup tisíce dívek a jedenácti lodí.

Vydala se s družkami na pouť do Říma. Po cestě se s dívkami uděje podivuhodná proměna z barberek na křesťanky. Voršila je vyučuje křesťanským pravdám víry, odhalí jim umění milovat Boha, probudí v nich smělost a připravuje je na mučednictví. V Římě pak byly pokřtěny papežem Cyriakem a mnoho obyvatel tohoto města, na které zapůsobilo zjevení o slavném mučednictví sv. Voršily, se připojilo k jejímu zástupu.

Smrt nastala na zpáteční cestě u Kolína nad Rýnem, kde všichni zahynuli pod rukama pohanských Hunů, kteří obléhali město. Voršila totiž odmítla dát svou ruku vůdci Hunů Atillovi, kterému učarovala její krása, ten jí vlastní rukou vrazil šíp do srdce. Barbaři se vyděsili pohledem na mučednice vystupující do nebe a utekli od hradeb města. Obyvatelé Kolína, vděční za zázračnou záchranu, s úctou pochovali těla zavražděných. Na místě jejich mučednictví vystavěli kostel zasvěcený sv. Voršile a jejím družkám.

Svatá Voršily, která učila své společnice pravdám křesťanské víry, se stala patronkou studentské mládeže a učených. Její ochranou se zaštiťovaly univerzity v Paříži, v Coimbře (Portugalsko), v Kolíně nad Rýnem (Německo) a v Krakově (Polsko).

Vedle sv. Barbory je ctěna rovněž jako patronka dobré smrti. Zajisté v přesvědčení, že v počtu spočívá bezpečí. Perspektiva orodování jedenácti tisíc přímluvkyň ve chvíli smrti působila, že celé zástupy se dávaly zapisovat do bratrstev sv. Voršily, které povstávaly zvláště na území Německa ve 14. a 15. století. Byly jim zasvěceny kostely a oltáře.

Sv. Anděla Merici, když zakládala své společenství v roce 1535 v italské Brescii, dala mu za patronku sv. Voršilu. Spolu s názvem "Compagnia di sant' Orsola" (Společnost sv. Voršily) zakladatelka svému dílu překázala úkol učit křesťanským pravdám víry a věrnosti Kristu až k mučednictví.